

MISSA D'ONZE

Núm 179

maig 2026

EN LA MISSA FEM MEMÒRIA

El dia 3 de maig, diumenge quint de pasqua, de **Vicent Pérez Balaguer**; el dia 17, Ascensió del Senyor, de **Rosa Cortés**; el dia 24, Pentecosta, de **Mari Rubio Viciano**; el dia 31, Santíssima Trinitat, d'**Amparo Benedicto** i **Rosario Doñate**

SAMBORI

El dilluns 13 d'abril es van reemprendre les classes després de les vacances de pasqua. El mateix dilluns es va celebrar una reunió amb els voluntaris on es va avaluar la marxa de l'activitat. Es va decidir donar de baixa 6 alumnes que no assistien amb regularitat i admetre'n 5 que ho havien sol·licitat. El dimecres 15 es va fer la trobada amb les famílies per donar les últimes recomanacions del curs. Es va fixar el dilluns 22 de juny per a la preinscripció del curs 2026-27. Per celebrar el dia de sant Jordi, el dimecres 22 d'abril, es va visionar la pel·lícula *El guardià de les paraules*, i els infants es van regalar llibres entre ells.

ESPLAI

Aquest mes de maig acaben les sessions de l'esplai amb una eixida al Pinar. Els monitors dedicaran els dissabtes a programar i preparar la colònia i els campaments AMUNT 2026.

PREINSCRIPCIÓ A L'AMUNT 26

Ja està disponible la web per a preinscriure's als campaments i a la colònia AMUNT que enguany es faran a la Pobla de Benifassà i de ruta pels Ports i la Tinença. De moment hi ha 190 sol·licituds. Per a inscriure-s'hi, s'ha d'entrar a la web josepcliment.org i en el menú anar a la pestanya AMUNT 26

MISSA D'ONZE

No ens podem queixar de l'assistència a esta missa, minoritària, però celebrada amb tota la dignitat possible. Seguirem.

CATEQUESI

El dissabte 25, a Santa Maria tingué lloc la celebració de la penitència amb assistència dels infants que prendran enguany la comunió. En acabar les confessions es van imposar les creus que portaran el dia de la seua comunió. El pròxim 10 de maig, diumenge sisé de pasqua, tindrà lloc la celebració de les primeres comunions d'enguany, amb 7 infants, en la mateixa missa d'11

REFLEXIÓ RECUPERADA

El diumenge 26 d'abril, després de missa d'onze, vam acabar de visionar el vídeo de la conferència de J.A. Pagola, sobre l'espiritualitat de Jesús, que es va quedar a mitges. La pròxima, i darrera, reflexió del curs, seria el diumenge 17 de maig, solemnitat de l'Ascensió.

COR PENTECOSTA

Tot i la poca assistència que ens caracteritza darrerament, continuen els assajos dels dimarts i els divendres, de moment preparant una missa que ens ha compost el nostre organista Manel Sifre, tot esperant l'incorporació d'alguns nous cantors i cantores juniors que, des d'ara, ens reforçarien, que falta ens fa.

HONOR SOCIETAT 2026

El dimecres 17, del pròxim mes de juny, tindrà lloc, si Déu vol, al local de la Fundació Dávalos, la concessió de l'Honor Societat 2026 a l'Associació AFDEM per la defensa dels drets dels malalts mentals. Concretarem els detalls de l'acte en el pròxim full de juny-juliol.

NO AL DESÀNIM

Darrerament les notícies són més alarmants sobre el nostre món que s'enfonsa enmig de l'odi i el crim. Ens alerta la virtut de l'esperança que no decau. La pau té les de guanyar!

ANATOMIA DE L'ESPERANÇA

És el títol d'un llibre que acaba de publicar-se, amb molt d'èxit, aquest darrer Sant Jordi. L'autor és un filòsof català, que sempre s'ha declarat creient: Francesc Torralba Rosselló (Barcelona 1967), catedràtic de la universitat Ramon Llull. El llibre té dos parts conraposades: una primera de negativa, 'Contra el desencís', i una segona de positiva 'El xiuxiureig de l'Esperit' que no anem a descriure aci en quatre línies. Però invitem a llegir esta obra amb serenor perquè ens pot retornar la il·lusió en temps de desànim. Instintivament ens afigurem Jesús retornant l'esperança als deixebles que van camí d'Emaús, desanimats

Anem a reproduir aci alguns fragments de l'epíleg d'esta obra 'No tot està perdut' que conclou així: 'La història no ha conclòs. No està decidit el futur que depèn de la llibertat humana. Est és el fonament de l'esperit de l'esperança. No som al final del camí, tampoc al començament. No sabem exactament en quin tram estem, si més a prop del pervers final de la història o en la terra promesa que somiava Moisès. Estem en estat de recerca. El nostre temps verbal és el gerundi, no el participi passat. Estem en procés. La hipòtesi del final de la història ha fet fallida. Sospirem per un món diferent. No ens plau això que veem, no ens agrada allò que sentim. Les imatges que ens arriben per les finestres digitals ens indignen: cossos esqueixats, infants desnodrits, dones maltractades, avis sols, pobles massacrats, soldats amputats. Anhelem una altra cosa. Concrear l'esperit és no abandonar-se a la moral de derrota, és un acte de resistència. No és un moviment que té com a objectiu fer-nos impermeables al món, cloure's en l'esfera interior per retirar-se del soroll i la cridòria ... No ens conformem amb allò que ens hem trobat, ni amb allò que hem conquistat. Tampoc amb allò que hem deixat com a herència. L'esperança s'ubica, justament, als antípodes de la resignació

i el conformisme, que s'adapta a 'allò que hi ha'... L'esperança apunta cap a allò que 'encara no hi ha'. És un vector que assenyala allò que hi hauria d'haver, allò que encara no forma part de l'escenari de la imaginació, de la capacitat creativa de l'esperit humà. En l'esperança, juga un paper la memòria del patiment; però, a la vegada, també la imaginació com a facultat de l'ànima que ens habilita per edificar mons ficticis. La memòria del patiment ens adverteix que res no ens ha estat regalat, que darrere de cada conquesta, de cada territori de drets sosolit, hi ha hagut sang, suor i llàgrimes. Ens adverteix que el bé que distingim en el futur és costós, però no impossible. Som en camí. Som un procés, i ho som des del principi. La veu del cínic xiuxiueja a cau d'orella: 'tot està perdut', 'no hi ha res a fer' ... Esta veu cala fins als ossos i ens paralitza. Se sent pels despatxos, els passadissos i els soterranis, es filtra per tota classe d'esferes ... La història, però, no està decidida, encara està obert el camí. Hi ha possibilitats de reeixir, però també de perdre's definitivament. No som en el paradís. És obvi. Només cal alçar la mirada i contemplar això que passa al nostre voltant. Tampoc som a l'infern, en l'escenari de la desesperació; però si alcem la mirada, és possible reconèixer molts inferns en aquest món... El procés del món no està guanyat, però tampoc ha fet fallida. Justament perquè no està guanyat, cal posar-hi el coll, imaginar futurs, comprometre's per fer-los realitat. Precisament perquè el món no ha fet fallida, té sentit deixar-s'hi la pell per transformar els inferns del món en espais habitables. Els cansats i els afeixugats fan la faena. Per això tenen durícies a les mans i nafres als peus. Han bregat des de sempre per transformar la realitat. És lògic el seu desencís. Les conquestes són poques i sempre estan amenaçades. Allò que costa comprendre és el desencís dels qui no s'hi han deixat la pell ... cal persuadir-los que no tot està perdut ...' (continuarà)